

אונא, הרב יצחק (כ' אדר א' תרל"ב – י' אייר תש"ח; 1872 – 1948) נולד בוירצבורג. בן למשפחת רבנים מיוחסת מצד אביו ומצד אמו. למד בבית המדרש לרבנים בברלין אצל הרב עזריאל הילדסהימר ור' דוד צבי הופמאן. למד גם באוניברסיטת ברלין לשונות קלאסיות והוכתר בתואר ד"ר בשנת תרנ"ה. היה תלמידו המובהק של הרב ד"ר מרדכי הלוי הורוויץ, בעל שו"ת "מטה לוי", ממנו קיבל היתר הוראה. משנת תרנ"ח שימש כרב במנהיים שם עמד במאבק קשה עם הקהילה הרפורמית אך לבסוף זכה להכרה כללית. במנהיים, ישב על התורה למעלה מעשרים שנה ונתפרסם כמסביר מעולה בשיעוריו ובהרצאותיו בנושאים תורניים והיסטוריים. היה מיוזמי "משרד השחיטה" ועמד בראשו משנת תרפ"ח ועד עלייתו ארצה בשנת תרצ"ה. למרות שהרעיון הלאומי היה קרוב מאד ללבו, לא הזדהה הרב אונא עם מפלגה מסוימת, למעט זמן קצר שבו היה חבר באגודת ישראל, אך גם ממנה פרש. הוא שאף לאיחוד כל המפלגות הדתיות לפעולה משותפת ופעל בהתאם. בשנת תרצ"ה עלה ארצה והתיישב בירושלים, שם המשיך בקו פעולותיו בגרמניה והקים בית מדרש ובית כנסת. במהלך חייו פרסם הרב אונא כמאתיים מאמרים, מחקרים ומסות ואף כמה ספרים, ביניהם ספר על הרמב"ן, על ריש לקיש, על הגאון מוילנה ועל בעל התניא. בכתיבתו הודגשו היסודות המוסריים שבהלכה.

מתוך: שבר בת עמי, פרקים בתולדות היהדות הדתית בתקופת השואה, יד ושם, 2002.